

ESPAIS

El butlletí de la Xarxa d'Espais Naturals de les Illes Balears

Primavera de 2023/ Número 4

G CONSELLERIA
O MEDI AMBIENT
I TERRITORI
B

A vertical strip on the left side of the page shows a close-up of several purple flowers, likely lavender, with their petals and stamens visible. The flowers are in various stages of bloom, creating a textured, layered appearance.

QUÈ HI HA AQUESTA TEMPORADA?

- La Reserva natural de s'Albufereta. Pàg. 3
- En Jordà de Cabrera. Pàg. 4
Parc nacional marítim-terrestre de l'arxipèlag de Cabrera
- Històries de Xemeneia. Pàg. 5
Paratge natural de la Serra de Tramuntana
- Les tasques de recuperació de la zona ampliada. Pàg. 6
Parc natural de s'Albufera de Mallorca
- La restauració del sistema dunar al Parc natural. Pàg. 8
Parc natural marítim-terrestre Es Trenc-Salobrar de Campos
- Espècies: La camamil·la des Vedrà. Pàg. 9
R. naturals Es Vedrà, es Vedranell i els illots de Ponent
- Espècies: El falcó marí. Pàg. 10
Parc natural de sa Dragonera
- Una conversa amb Núria Vicente. Pàg. 11
Parc natural de Mondragó
- El carregador de la sal. Pàg. 12
Parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera
- El pou de sa punta des mig. Pàg. 13
Parc natural de s'Albufera des Grau
- On surten els espais naturals protegits? Pàg. 14
Parc natural de la península de Llevant

LA RESERVA NATURAL DE S'ALBUFERETA

S'Albufereta és una de les joies de la badia de Pollença, pel seu paisatge especial i pels valors ornitològics i botànics que conté. Fou declarada Reserva natural mitjançant el Decret 121/2001 i quatre anys després va ser requalificada com a Reserva natural especial, mitjançant la Llei 5/2005, de 26 de maig, de conservació dels espais de rellevància ambiental (LECO). També forma part de la Xarxa Natura 2000.

La Reserva natural protegeix una superfície de 211 hectàrees i, al seu voltant, les 290 hectàrees de la seva perifèria de protecció tenen regulades algunes activitats i usos per evitar-hi impactes no desitjats. Conformen un mosaic d'hàbitats naturals i semi naturals, fruit de la interacció humana amb la natura, en forma d'estanys, prats inundats, torrents, canals, camps de conreu, dunes i platja. La zona humida, es troba separada de la mar per una barra arenosa, travessada per la carretera que uneix Alcúdia amb el Port de Pollença.

A l'interior de la zona humida hi ha dos estanys i diversos canals inundats permanentment, gràcies a l'aportació continuada del torrent del Rec, on hi brollen els Ulls del Rec, unes surgències salobroses que neixen al seu jaç. A més, la zona humida també rep les aportacions dels torrents de la Font de Mal Any, de Can Roig i de Can Xanet.

Al seu entorn hi trobam paisatges agrícoles i ramaders que compten amb un alt atractiu cultural i etnològic, fruit dels aprofitaments al llarg de la història, així com restes prehistòriques i nombroses edificacions tradicionals.

La Reserva natural està oberta a tothom qui vulgui gaudir de la natura. Si la visiteu, heu de circular sempre pels vials i camins, i heu de respectar la propietat privada. Trobareu diversos itineraris, agualts i plataformes per fer la vostra visita més profitosa.

EDUCACIÓ AMBIENTAL EN JORDÀ DE CABRERA

L'Institut d'Estudis Catalans defineix a «En Jordà» com el núvol semblant a un home assegut, que sol aparèixer damunt l'illa de Cabrera i és considerat pels pagesos mallorquins com a senyal de pluja.

Aquest fenomen meteorològic de Cabrera, es un núvol cumulonimbus que es forma damunt l'illa, acompanyat de tempesta elèctrica i que avisa de mal temps en les properes hores.

La situació meridional de Cabrera provoca que els seus penyals siguin el primer obstacle que troben els fluxos d'aire del sud-oest (d'on sovint corre el mal temps que afecta el migjorn de Mallorca) i, en conseqüència, damunt s'hi formen grans níguls en forma de cúmuls que pronostiquen precipitacions a les hores immediates.

Aquest núvol, tan arrelat a la cultura popular illenca, ha sigut d'inspiració d'algunes cançons populars pròpies a Santanyí i Lluçmajor, apareixent a les seves lletres:

«Tu qui estàs a damunt s'era
i has dit que no plourà,
gira't a devers la mar,
veuràs En Jordà que està
eixancat damunt Cabrera» (cançó pop. Lluçmajor).

«En Jordà damunt Cabrera
s'és alçat molt furiós;
ell fa trons de dos en dos
i es mal temps queda darrera» (cançó pop. Santanyí).

Per mantenir vives les tradicions, les lletres d'aquestes cançons populars formen part de l'exposició permanent que podeu trobar al museu a l'illa de Cabrera.

Foto: Arxiu del Parc nacional marítim-terrestre de l'arxipèlag de Cabrera

EDUCACIÓ AMBIENTAL

HISTÒRIES DE XEMENEIA

Entre el final de la Guerra Civil Espanyola i els anys seixanta, a la Serra de Tramuntana hi havia persones que, per sobreviure a la misèria, practicaven l'estraperlo, és a dir, comprar, vendre i bescanviar il·legalment tota casta de gèneres, especialment aliments i tabac, per evitar pagar les taxes.

Imaginem: la nit és obscura i freda i una tempesta amenaça descarregar. Jaume està amagat en un cingle amb la mercaderia a la seva esquena. Espera la llum d'un llamp per poder veure el camí i no ser descobert pels carabiners que estan a l'aguait. A una hora determinada ha de depositar la càrrega en un secret (amagatall) que empen els contrabandistes, sense endarrerir-se. Tot està perfectament organitzat i una altra persona la recollirà i la durà a un altre secret o al destí final.

Els contrabandistes eren homes forts, agosarats i coneixedors del terreny, que duïen la mercaderia en un sac penjat d'un turbant de lona que els envoltava el front. Així les mans quedaven lliures per ajudar-se i, si era necessari, aixecaven el front i el sac queia en terra i podien fugir dels perseguïdors.

Superaven dificultats inimaginables, com fer el recorregut de nit; suportar pluja i fred; escalar o baixar escarpades muntanyes. Empraven passos complicats, com "Es pas de sa Carritxera" (Escorca), un camí perillós i estret que feia equilibris entre la paret de la muntanya i un penya-segat que acaba en un barranc impossible de travessar. Per passar, posaven el peu damunt una roca que sobresortia però estava amagada per una carritxera, i agafats a la tallant fullaraca, botaven, deixant als perseguïdors sense possibilitats de seguir-los.

Fotos: Joan Riera

UN CAS D'ÈXIT ALS NOSTRES ESPAIS NATURALS

LES TASQUES DE RECUPERACIÓ A LA ZONA AMPLIADA

El 22 de febrer de 2021 s'aprovà el Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de s'Albufera de Mallorca i es modificaren els límits de l'espai protegit. El parc Natural s'amplià en 390 hectàrees (arribant a les 2.036) i es creà una Zona Perifèrica de Protecció de 754 hectàrees més, així com varis Corredors Ecològics amb una extensió de 139 hectàrees. El Pla d'Ordenació establí també diverses zones com a Àrees de Restauració Ambiental.

Des del mateix moment en que l'ampliació del Parc fou efectiva, es va començar a gestionar de manera proactiva una part important de la zona ampliada. Les principals actuacions realitzades han estat les següents:

- Neteja del torrent de Muro. Es varen retirar arbres morts que dificultaven la circulació de l'aigua, i es varen extreure igualment diversos elements antròpics que es trobaven a les voreres del torrent, com ara plàstics i ferralla.
- Dragat d'una síquia a Son Fornaris. Es va dragar una petita sèquia paral·lela al torrent de Muro, per a facilitar el drenatge de l'aigua.
- Retirada de més de 28 tones d'enderrocs i ferralla a la zona ampliada de ses Jonqueres Veres.
- Eliminació de la canya invasora i recuperació del bosc de ribera al torrent de Sant Miquel, un ambiciós projecte finançat pel Ministeri a través del Pla PIMA Adapta-ecosistemes, que ha de concloure a la tardor de l'any 2023. A més, Recursos Hídrics ha ampliat la zona d'actuació fins al Pont Gros de Ses Jonqueres Veres, realitzant igualment una neteja de la Síquia Reial del Torrent de Sa Siurana.

S'ALBUFERA
DE MALLORCA
XENIB

UN CAS D'ÈXIT ALS NOSTRES ESPAIS NATURALS

- Recuperació d'un camí per dins la zona ampliada, per possibilitar una millor vigilància i el seguiment naturalístic. Va ser necessari construir un pont per superar una síquia de drenatge.

- Projectes de Restauració Ambiental de Maristany i l'Estany dels Ponts, liderats per WWF i l'Ajuntament d'Alcúdia, amb els quals es treballa de manera molt estreta. Les primeres actuacions ja s'han dut a terme. L'execució d'aquests projectes, complexos i molts ambiciosos i que compten amb una subvenció del fons Next Generation a través de la Fundación Biodiversidad, ha de permetre una millora molt significativa d'ambdós espais.

- Millores ambientals a la finca de Son Bosc. S'ha començat amb la retirada de plantes invasores (*Pennisetum sp*, *Myoporum sp*, *Agave sp*, *Yucca sp*, etc.), mentre que igualment s'han fet desbrossaments selectius per ajudar a l'orquídia de prat.

A més de tot això, s'ha avançat considerablement en el coneixement naturalístic de tota la zona ampliada. Mesos de feina intensa que han de tenir continuïtat en el futur i que han de permetre la millora de tots aquests espais.

ES TRENC
SALOBRAR DE CAMPOS
XENIB

UN CAS D'ÈXIT

ALS NOSTRES ESPAIS NATURALS

LA RESTAURACIÓ DEL SISTEMA DUNAR AL PARC NATURAL

El mes d'abril del 2017, el Ministeri de Medi Ambient ordenà la demolició de sis quioscs-bars fixes construïts damunt mateix de la franja dunar a les platges del Parc Natural Marítim-terrestre Es Trenc-Salobrar de Campos, quedant un espai buit, degradat i pendent de recuperació.

L'objectiu principal d'aquest projecte va ser restaurar la morfologia, la vegetació dunar i la fauna associada de tres espais ocupats antigament pels quioscs-bars fixes de la zona de s'Arenal de sa Ràpita, d'una superfície aproximada de 3.951 m²; de la zona de s'Arenal d'en Tem, d'una superfície aproximada de 1.475 m²; de la zona vora l'estany d'en Pedreres, d'una superfície de 886 m², ja que presentaven un major grau de degradació.

Les actuacions realitzades han consistit en la delimitació puntual de les zones a recuperar per evitar el pas de persones, la instal·lació de línies de captadors de fusta i de canyís per afavorir la retenció d'arena, la preparació del terreny mitjançant retolació i esponjament de les zones més compactades per facilitar les tasques de plantació, la plantació d'espècies pròpies del sistema dunar com margall de platja (*Elymus farctus*), lliri de mar (*Pancratium maritimum*), card marí (*Eryngium maritimum*), savina (*Juniperus phoenicea*), etc. procedents del Centre Forestal de Menut i la col·locació de senyals per informar de l'actuació i amb recomanacions als visitants. Cal remarcar que les llavors de les espècies plantades havien estat prèviament recol·lectades al Parc natural.

Paral·lelament, s'han organitzat voluntariats ambientals amb els centres escolars de Campos en coordinació amb el centre d'aprenentatge Es Palmer. En concret han estat 4 jornades de voluntariat durant l'any 2021 amb l'escola Joan Veny i Clar i altres 4 jornades l'any 2022 amb l'IES Damià Huguet. Aquests voluntariats tenen per objectiu implicar la comunitat educativa en la conservació de l'espai natural protegit i varen consistir en la plantació d'espècies pròpies dels sistemes dunars, retirada de residus de l'arena, sobretot plàstics i microplàstics de la zona de platja i de la zona dunar i retorn d'antigues acumulacions de posidònia.

Gràcies a aquestes jornades els joves del municipi han tingut l'oportunitat d'implicar-se en les tasques de gestió i conservació de l'espai natural.

LA CAMAMIL·LA DES VEDRÀ

ES VEDRÀ
ES VEDRANELL I ILLOTS
DE PONENT
—
XENIB

CONEIX LES ESPÈCIES DE LES RESERVES NATURALS

Amb una superfície de 62,94 ha i la seva característica escarpada orografia, es Vedrà és un dels espais amb major rellevància botànica de Pitiüses. De tots els illots que formen part de les Reserves Naturals el des Vedrà és on més tàxons vegetals s'hi han descrit, amb un total de 172, dels quals 13 són espècies endèmiques i 17 d'interès biogeogràfic.

L'any 2010, els botànics Llorenç Sáez i Carles Benedí, visitaren l'illa des Vedrà per estudiar la sistemàtica del gènere *Santolina* en el marc del projecte de recerca «Flora Iberica VII». Un gènere de plantes arbustives endèmiques del Mediterrani que inclou diferents varietats normalment localitzades a indrets reduïts. Un d'aquests llocs és Es Vedrà, on es troba l'única població de Pitiüses. Aquesta població fou descrita per O. Bolós i J. Vigo el 1987 com una varietat endèmica, *Santolina chamaeyparissus* var. *vedranensis*, tot i que en revisions posteriors alguns autors la reconegueren com a subespècie. Els resultats de la recerca de Sáez i Benedí foren de gran rellevància ja que la camamil·la des Vedrà adquirí la categoria d'endemisme com a *Santolina vedranensis* (L. Sáez, M. Serrano, S. Ortiz i R. Carbajal, 2017).

La varietat des Vedrà es diferencia morfològicament de la camamil·la típica per ser poc aromàtica i tenir les flors més grans. Sí que té en comú amb la resta de varietats, el seu port arbustiu de fulles verdes i flors grogues. Des del punt de vista molecular aquest endemisme comparteix més similituds amb les camamil·les de la Península, malgrat ser ben diferent, que amb les de la resta de Balears. La UICN (Unió Internacional de Conservació de la Natura) la cataloga com a espècie en perill crític.

Amb la presència de cabres a l'illot la camamil·la tenia una distribució escassa i molt localitzada, confinada als penya-segats i racons més inaccessibles des Vedrà. Actualment, sense estar sotmesa a la pressió herbívora, s'ha expandit per l'illot on es localitzen nombrosos individus ben desenvolupats que en primavera llueixen florits.

El cas de la camamil·la des Vedrà posa de manifest la importància de fomentar la investigació així com de prendre les mesures de gestió adients per assegurar la conservació dels valors naturals; dos principis bàsics en la gestió dels espais naturals protegits.

EL FALCÓ MARÍ

ESPÈCIES AL PARC NATURAL DE SA DRAGONERA

El falcó marí o falcó (*Falco eleonora*) és una de les espècies més emblemàtiques i majestuoses que habita a l'arxipèlag balear. En particular, l'illa de sa Dragonera, situada a l'extrem sud-oest de Mallorca, és un dels espais naturals protegits on es pot observar aquesta au al seu hàbitat natural.

El falcó marí és un ocell rapinyaire endèmic de la costa mediterrània, amb poblacions a l'Atlàntic marroquí i les Illes Canàries que es caracteritza pel seu vol ràpid i elegant, que li permet caçar preses en ple vol, especialment grans insectes i petits ocells. L'envergadura alar dels falcons marins és de quasi un metre (0,95 m), i els mascles pesen prop de 280,5 grams, mentre que les femelles arriben als 388.

A sa Dragonera, el falcó marí ha trobat un hàbitat idoni per a la seva nidificació. L'illa és un lloc aïllat i tranquil, amb escassa presència humana i abundant presència de preses per a la seva alimentació. Considerada com una espècie amenaçada, el darrer seguiment amb metodologia no acústica ha censat 63 exemplars l'any 2022. Aquesta au migradora arriba en primavera a les nostres terres des de Madagascar on es troben els quartells d'hivernada. Fa els nius en penya-segats marins inaccessibles, gairebé sempre dins esquerdes de la roca, de forma que és difícil veure els nius directament des de terra o des de mar. Per això, el cens d'adults es realitza mitjançant recompte d'adults volant a les zones de penya-segat on crien.

La metodologia del cens de població ha canviat des de l'any 2020 amb la finalitat de reduir les molèsties que es causaven amb la metodologia original. Amb aquest sistema s'empraven mètodes acústics (coets, bengales, crits,...) per estimular als adults a volar en el mateix moment i permetre un recompte el més elevat possible. En canvi, la nova metodologia evita aquestes molèsties i compensa el procediment aplicant un factor de correcció a les observacions que el relaciona amb les que es farien amb la metodologia acústica. Així es conclou que tot i la reducció d'observacions respecte d'anys anteriors, la població es manté estable, i que el cens actual forma part de les variacions interanuals normals dins una tendència estable a llarg termini.

Els millors mesos per a l'observació del falcó marí són els d'estiu, quan arriben els ocells migrants als penya-segats de sa Dragonera. En aquest període és senzill presenciar com aquest depredador eficaç i fascinant vola en picat des de l'aire, amb les ales tancades a una velocitat fins a uns 320 km/h sobre les preses en vol. Després de la captura les parelles de falcons tornen als seus llocs de cria i es pot escoltar el cant cridaner del falcó enlairant-se des de la mar.

L'ENTREVISTA

Una conversa amb Núria Vicente

Núria Vicente Álvarez és mestra d'educació infantil i cap d'estudis al CEIP Blai Bonet, que manté una estreta relació amb el Parc.

Quina relació té la vostra escola amb el Parc natural de Mondragó?

El CEIP Blai Bonet manté una relació propera amb el Parc. Cada curs escolar, diferents grups participen a alguna de les activitats educatives proposades i el visiten. Per al nostre alumnat és un espai proper. Des de petits creixen amb la figura de na Monda, una de les tortugues que viuen al Parc.

El curs passat, amb motiu del 30 aniversari, la nostra escola va decidir que el tema de centre fos el Parc Natural de Mondragó, fet que ens va permetre organitzar diferents propostes al llarg de tot el curs, fins i tot a la rua del poble, on varem voler representar la fauna del Parc a través de les disfresses.

Va ser un curs molt especial: el dibuix d'una de les nostres alumnes va ser seleccionat per ser la imatge del 30 aniversari; vàrem participar en la plantació d'arbres, un grup de l'escola va tenir el privilegi de fer una excursió en piragua per la costa... A més a més, vàrem tancar el curs amb la primera sortida de tot el centre al Parc per fer un recollida de plàstics i gaudir d'un dia de platja.

Trobau important que hi hagi un Parc natural al vostre municipi?

Trobam important que hi hagi espais naturals protegits, sigui al nostre municipi o a qualsevol altre poble. Als nostres nins i nines els ha tocat viure en un moment on cal una profunda reflexió al voltant de la cura de la natura. Des de l'escola feim feina per fomentar els hàbits saludables i sostenibles tals com l'alimentació, l'esport, el reciclatge... Cal conscienciar-los de la importància i la necessitat de tenir cura de la natura.

Tens qualche record especial o anècdota de Mondragó?

Cap en concret, però he de dir que poder compartir amb un grup de 6è, el seu tutor i els monitors del Parc, tot un matí d'excursió en piragua per la costa del Parc va ser una experiència inoblidable, va ser un privilegi.

Què és el que més vos agrada del Parc natural de Mondragó?

És un entorn natural proper. Si des de l'escola els hi oferim la possibilitat de conèixer-lo, de qualche manera els estam acostant a la realitat del Parc i convidant-los a poder gaudir d'aquest espai amb les seves famílies al llarg de tot l'any.

D'altra banda, volem destacar la bona relació que té el nostre centre amb el personal del Parc. Ens tenen presents davant qualsevol nova activitat que ofereix el Parc i a la vegada es mostren oberts a qualsevol proposta que els hi feim.

SES SALINES
D'EIVISSA I FORMENTERA
XENIB

Els valors etnològics dels nostres espais

EL CARREGADOR DE LA SAL

Un embarcador és una estructura que sobresurt de la costa destinada a embarcar sal, en el cas de les salines. Al Parc natural se'n troben 4. A Eivissa: el de la Sal Rossa i el des Cavallet, a llevant, i el de sa Canal, a la platja de Migjorn. El primer, també anomenat de la Xanga, és el més antic, es troben referències del seu ús des del segle XIII al XVII. Es conserva la base d'aquest moll, sobresurten de la mar una filera de grans blocs. A partir del s. XVIII els carregadors utilitzats serien el d'es Cavallet i el de sa Canal.

Es Cavallet s'anomena així per l'estructura de ferro construïda arran del moll de pedra a la platja del mateix nom. Les mules i les sàrries eren el mitjà de transport i càrrega a les vagonetes. La descàrrega de la sal de les barques que es desplaçaven fins als velers era baixada amb senalles pels saliners, Tant en aquest moll com al de la Xanga hi arribaven embarcacions petites.

A l'embarcador de sa Canal durant el s. XVIII hi havia un moll de fusta, ferro i obra des del qual la sal queia directament sobre les barques. Les obres més importants varen produir-se l'any 1976 quan es construí el moll actual, una estructura provista d'una cinta mecànica per a la càrrega de la sal als vaixells, que entra cap a la mar 120 metres i que permet l'arribada de grans vaixells provinents de la Gran Bretanya, les illes Feroe, Dinamarca i també Portugal. Donat l'origen dels mariners anglesos el moll va ser nomenat, per la població local, Guafe, una alteració del nom anglès *wharf* (a Eivissa aquest topònim ha sofert amb el temps una translació en referir-se també a la placeta on molturen la sal).

A Formentera la càrrega de la sal era realitzada al carregador del Molí d'en Marroig, que va ser abandonat per construir-lo al costat del port de La Savina. El carregador perdurà fins a les darreries del s. XIX, del qual no se'n conserva res perquè va ser esbocat amb l'ampliació de l'actual port.

Tots els molls tenien associada una plaça on s'emmagatzemava la sal fins a ser carregada a les barques.

Els valors etnològics dels nostres espais

EL POU DE SA PUNTA DES MIG

S'ALBUFERA
DES GRAU
- XENIB

És un matí gris i humit d'hivern. La brigada del Parc natural fa feines de manteniment a l'itinerari verd, al lloc de Santa Madrona. El capatàs troba una zona plana prop de l'itinerari que serà un bon lloc per fer un cordó de branques per triturar amb el tractor. La sorpresa no és poca quan, entre ullastres i esbarzers, apareix una construcció de pedra seca circular mig derruïda, juntament amb dues piques. No hi ha dubte que es tracta d'un pou antic.

El pou no apareix en cap mapa ni cartografia, ningú viu avui en dia ens pot contar la història d'aquesta raconada. Mirant fotos aèries antigues s'observa com, temps enrere, allò que ara és marina tancada eren camps de cultiu i pastura. Com molts altres pous de Menorca, aquest, que es va excavar amb eines manuals a la roca mare, permetia poar aigua per abeurar el bestiar.

Des del Parc natural de s'Albufera des Grau es va decidir restaurar aquest element etnològic per diferents raons: es troba ben a prop de l'itinerari de Santa Madrona i pot servir com a element interpretable i zona de descans amb ombra per als visitants i, a més, afavoreix la fauna com tortugues, granotes, marts i aus, que durant l'estiu depenen de punts d'aigua dolça.

La restauració ha consistit en diverses actuacions. En primer lloc, s'ha fet l'eixermada de la vegetació del voltant i del camí d'accés per poder restaurar l'estructura de pedra seca del pou. Després es va contractar un paredador artesanal per fer la restauració de la volta i el coll, i, a continuació, un arader va fer una barrera d'ullastre a mida. També s'han impermeabilitzat les piques perquè els animals disposin d'un punt d'aigua a l'estiu i s'hi han instal·lat rampes per impedir l'ofegament d'animals. Finalment, s'ha construït un mur de pedra en sec per delimitar la zona i s'han eliminat les restes de runa provinent d'un xalet enderrocat del que havia de ser la urbanització de Shangril·là.

El resultat de tot plegat és un indret ple d'història i vida, on podem imaginar, amb un poc d'esforç, com era la vida al camp no fa tants anys i com ha evolucionat fins a dia d'avui.

Us convidam a visitar-lo i gaudir d'aquest nou raconet al Parc natural de s'Albufera des Grau.

ON SURTEN ELS ESPAIS NATURALS PROTEGITS?

L'ampliació del Parc natural de Llevant.

L'espai natural protegit ha multiplicat per deu la seva extensió i passa a ser el Parc natural més gran de Mallorca, amb 17.112, 35 hectàrees. Amb aquesta ampliació, s'incorporen al Parc Natural la finca pública de Son Real, així com diversos espais de la Xarxa Natura 2000, com ara el lloc d'interès comunitari (LIC) i zona d'especial protecció per a les aus (ZEPA) Muntanyes d'Artà, la part del LIC Na Borges situada al nord de la carretera d'Alcúdia a Artà, i la part autònoma de la Reserva Marina de Llevant.

Per celebrar l'ampliació, es van dur a terme diverses activitats, com una xerrada sobre les plantes medicinals silvestres, la divulgació de la bitxeria aquàtica o l'amollada d'una milana recuperada pel COFIB. Es va concloure la celebració amb un berenar de germanor on els batles d'Artà i Capdepera varen mostrar la seva satisfacció per l'ampliació i el conseller Miquel Mir va voler recordar i agrair a totes les persones que al 2001 varen lluitar per a la creació del Parc Natural.

El calàpet, un excel·lent indicador de la salut dels hàbitats.

Des de la declaració del Parc, l'any 2001, s'ha treballat en el seguiment d'aquesta espècie. Com a resultat d'aquesta gestió s'ha detectat la presència de calàpet a 12 punts distribuïts per tota l'extensió del parc a 10 dels quals s'ha detectat activitat reproductora.

Aquest amfibi s'ha vist beneficiat per la gestió realitzada durant les dues dècades d'existència del Parc. La recuperació progressiva d'elements aquàtics ha permès una major disponibilitat d'hàbitats per a la reproducció. Per altra banda, també s'han millorat les pràctiques agrícoles, reduint la erosió i posant a disposició d'aquesta i altres espècies de la petita fauna prats naturals amb una major diversitat de flora i fauna, reforçant d'aquesta manera els ecosistemes des de la seva base.

La recent ampliació del Parc de Llevant ens permet gestionar una major extensió de territori en benefici d'aquesta i altres valuoses espècies de la nostra fauna i els seus hàbitats amb la inestimable col·laboració de la població local.

XENIB

—
XARXA ESPAIS NATURALS
ILLES BALEARS